

Nr 444.

Av herr **Kyling m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 301, angående anslag till länsstyrelserna för budgetåret 1943/44.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 301 har departementschefen anmält frågan om anvisande av anslag till länsstyrelserna och därvid bland annat förordat anordnande från och med 1 januari 1944 av särskilda arbetsdetaljer inom länsstyrelserna med ordinarie landskanslist eller landskontorist såsom detaljföreståndare ävensom att samtliga de ordinarie landskanslister och landskontorister samt extra ordinarie sådana befattningshavare, som skola finnas inom den nya organisationen, skola vara placerade i lönegraden A 17 respektive Eo 15.

Landskanslisternas och landskontoristernas lönefråga har varit aktuell sedan år 1923. Som framgår av propositionen har ifrågavarande tjänstemäns alltför låga löneställning (A 15 respektive Eo 14) vid upprepade tillfällen varit föremål för beklagande av olika utredningar och myndigheter utan att dock någon löneförbättring kommit till stånd.

Här må endast erinras om att 1937 års riksdag (skrivelse nr 389) icke kunde »undgå att finna det beklagligt, att spörsmålet om landskanslisternas och landskontoristernas löneplacering icke kunnat bringas till en lösning» och att 1942 års riksdag (skrivelse nr 281) förutsatte, att förslag i ämnet förelades 1943 års riksdag.

Under de båda senaste decennierna hava vid upprepade tillfällen länsstyrelserna och flertalet övriga remissmyndigheter som regel förordat en placering av ordinarie landskanslister och landskontorister i lönegrad A 18 eller A 17.

Då enligt det sakkunnigförslag, som ligger till grund för propositionen, ifrågavarande tjänstemän från och med den 1 januari 1944 skola vara detaljföreståndare och åläggas större ansvar och mera kvalificerade uppgifter än som åvila nuvarande landskanslister och landskontorister, synes en placering av dem i lägre lönegrad än A 18 icke böra ifrågakomma.

I en till länsstyrelserna utsänd promemoria hade de sakkunniga också föreslagit denna lönegradsplacering, som i remissvaren tillstyrktes av samtliga länsstyrelser.

I sitt slutliga betänkande hava de sakkunniga emellertid ändrat sitt ursprungliga förslag och förordat lönegrad A 17. Deras motivering för denna ändring synes dock — vilket också ett flertal länsstyrelser framhållit — vara ohållbar. Det av de sakkunniga åberopade förhållandet, att landskans-

list och landskontorist enligt ursprungliga förslaget skulle få samma lön som extra ordinarie länsnotarie och extra ordinarie länsbokhållare, kan icke anses tala *mot* en placering av förstnämnda tjänstemän i lönegrad A 18 utan *för* en placering av dem i *lägst* denna lönegrad. Det torde nämligen icke kunna anses oskäligt, att en landskanslist eller landskontorist i *slutlön*, efter i regel 20 års tjänstgöring, erhåller den lön som en extra ordinarie länsnotarie eller extra ordinarie länsbokhållare uppnår efter allenast 3 års tjänstgöring.

Vi anse därför, att alla skäl tala för en placering av de ordinarie landskanslisterna och landskontoristerna i lönegrad A 18, vilken lönegrad de sakkunniga tydligen helst hava velat föreslå. Befattningshavarnas placering i lönegrad A 17 kan icke betraktas annat än som ett provisorium i anledning av det statsfinansiella läget. Denna lönefrågas inverkan härpå får emellertid icke överskattas.

Den av departementschefen föreslagna reduceringen av antalet ordinarie tjänster medför, särskilt å landskanslierna, avsevärt försämrade befordringsutsikter för de yngre tjänstemännen. För att de dugande krafterna icke skola övergiva länsstyrelserna gäller det att bereda dem förbättrade anställningsförhållanden. Svårigheterna att nu erhålla lämpliga vikarier å landsfiskals- och landsfiskalsassistenttjänsterna utvisa med all önskvärd tydlighet vådan av att icke i tid tillräckligt beakta denna del av rekryteringsfrågan.

Bestämmelse om att extra ordinarie landskanslist och extra ordinarie landskontorist efter 6 års tjänstgöring såsom extra ordinarie, d. v. s. efter 12 års tjänstgöring, må kunna placeras i lönegrad Eo 16 skulle öka länsstyrelsernas möjligheter att behålla dugande arbetskraft.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställa vi, att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 301 måtte besluta,

dels att ordinarie landskanslist och ordinarie landskontorist placeras i lönegrad A 18,

dels att extra ordinarie landskanslist och extra ordinarie landskontorist efter 6 års tjänstgöring såsom extra ordinarie må kunna placeras i lönegrad Eo 16,

dels ock att avlöningsstaten för länsstyrelserna höjes med det belopp, som erfordras vid bifall till förslaget.

Stockholm den 2 juni 1943.

Folke Kyling.

Verner Hedlund.

Torsten Nilsson.

Frans Severin.

Elof Lindberg.

Olof Nilsson,
Göteborg.

*Ivar Österström.**Harald Hallén.**Carl Björling.**Gust. Pettersson*
i Hällbacken.*Axel Landgren.**Carl Hoppe.**Alfr. Nilsson*
i Steneberg.*Åke Wiberg.**E. Birke.**O. Malmborg.**Herbert Lundh.**Torsten Henriksson.**T. G. v. Seth.**T. V. Lundell.**E. Thorell.**Elof Ericsson.**Elis Håstad.*